

2. Гладкова Є. О., Малиновська Т. М. Дотримання працівниками Національної поліції міжнародних стандартів у забезпеченні прав і свобод людини. Інтеграція юридичної науки і практики як основа сталого розвитку вітчизняного законодавства : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпропетровськ, 25–26 листоп. 2016 р.). Дніпропетровськ, 2016. С. 48–52.

3. Резолюція Парламентської Асамблеї Ради Європи № 690(1979) «Про Декларацію про поліцію». Статус поліції: міжнародні стандарти і зарубіжне законодавство / за заг. ред. О. А. Банчука. Київ : Москаленко О. М., 2013. С. 16-18.

4. Владовська К., Морщук Т. Дотримання міжнародних стандартів прав людини працівниками Національної поліції України. Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України, 2019 Випуск 4.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-432-0-59>

THE PRINCIPLE OF EQUALITY AS A PRINCIPLE OF PUBLIC SERVICE

ПРИНЦИП РІВНОСТІ ЯК ПРИНЦИП ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ

Kabanenko A. O.

*External Postgraduate Student
at the Department of Constitutional
and Administrative Law,
Zaporizhzhia National University
Zaporizhzhia, Ukraine*

Кабаненко А. О.

*здобувач кафедри конституційного та
адміністративного права
Запорізький національний університет
м. Запоріжжя, Україна*

У літературі спостерігається неоднозначність доцільності визначення серед системи принципів публічної служби принципу рівності. У дисертації В. О. Галай обґрунтовується необхідність нормативного відображення у системі принципів публічної служби принципу рівності, тобто обов'язку державного службовця під час виконання своїх службових повноважень застосовувати законодавчі норми та приписи до

всіх осіб, із заборонаю надавати переваги чи привілеї під час вирішення будь-яких питань за такими ознаками, як країна походження, мова, стать, політичні, релігійні чи інші переконання, майновий стан тощо [1, с. 269], та принципу особистої відповідальності на публічній службі із застосуванням персоніфікованого підходу за ухвалені рішення, дії чи бездіяльність [1, с. 270]. Такий підхід є об'єктивним розумінням принципу рівності як принципу проходження публічної служби.

З суб'єктивної точки зору принцип рівності має розумітися як рівнозначність механізмів доступу до посади публічної служби, що, зокрема, відображено у п. 7 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про державну службу», відповідно до якого забезпечення рівного доступу до державної служби передбачає заборону всіх форм та проявів дискримінації, відсутність необґрунтованих обмежень або надання необґрунтованих переваг певним категоріям громадян під час вступу на державну службу та її проходження.

На противагу такому підходу, О. В. Селецький та Л. В. Шестак зазначають про те, що доступ до публічної служби пов'язується із застосуванням чисельних обмежень, що є проявом саме відсутності принципу рівності у діяльності адміністративного органу. Добір на посади публічної служби часто вимагає проведення конкурсного відбору, де враховується рівень професійних компетентностей особи, що складається із оцінки рівня його освіти, володіння державною та іноземними мовами, морально-етичної стійкості тощо [2, с. 101].

Принцип рівності є конституційно проголошеним та формально закріпленою основоположною засадою функціонування як суспільства, так і адміністративних органів. Реалізація принципу рівності пов'язується із необхідністю його дотримання на рівні правотворення, правореалізації та правозастосування.

Т.В. Чехович обґрунтовує, що конституційний принцип рівності громадян перед законом є однією із загальнолюдських засад сучасного суспільства та держави [3, с. 88-89], що виконує загальносоціальну та спеціально-юридичну функції. Принцип рівності, на думку вченої, втілюється у встановленні нормативних підходів до збереження принципу рівності у

соціально-економічних правовідносинах (наприклад, у відображенні інституту права спільної сумісної власності, рівних долях у праві спільної власності подружжя [4] тощо.

У спеціально правовому розумінні принципу рівності як засади діяльності публічної служби ним здійснюється регулятивна та охоронна функції, що сприяють формуванню адміністративно-сервісної держави. У Рішенні Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 56 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу другого частини першої статті 39 Закону України «Про вищу освіту» (справа про граничний вік кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу) від 7 липня 2004 р. № 14-рп/2004 визначено, що «...конституційний принцип рівності не виключає можливості законодавця при регулюванні трудових відносин встановлювати певні відмінності у правовому статусі осіб, які належать до різних за родом і умовами діяльності категорій, у тому числі вводити особливі правила, що стосуються підстав і умов заміщення окремих посад, якщо цього вимагає характер професійної діяльності» [5].

Отже, встановлення критеріїв добору на посади публічної служби має бути належним чином обґрунтовано і лише за таких умов принцип рівності буде належним чином дотримано.

Література:

1. Галай В. О. Сучасна концепція принципів публічної служби в адміністративному праві України: дис. ... д-ра юрид. наук: «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право». Ірпінь, 2020. 581 с.

2. Селецький О. В., Шестак Л. В. До питання про принципи публічної (державної) служби. Нове українське право. 2021. Вип. 4. URL: <http://newukrainianlaw.in.ua/index.php/journal/article/view/86/77>

3. Чехович. Т.В. Конституційний принцип рівності громадян перед законом у публічному управлінні: монографія. Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2019. 584 с.

4. Сімейний кодекс України : Закон України від 10 січня 2002 року № 2947-III URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2947-14#Text>

5. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 56 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу другого частини першої статті 39 Закону України «Про вищу освіту» (справа про граничний вік кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу) від 7 липня 2004 р. № 14-рп/2004. URL: <http://ccu.gov.ua/storinka-knygy/310-pryncyp-rivnostikonstytuciynyh-prav-i-svobod-gromadyan-ukrayiny>

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-432-0-60>

**COMPARATIVE ASPECTS OF THE INSTITUTION
OF CULPABILITY IN TAX OFFENSES IN UKRAINE
AND THE KINGDOM OF SPAIN**

**ПОРІВНЯЛЬНІ АСПЕКТИ ІНСТИТУТУ ВИННОСТІ
У ПОДАТКОВИХ ПРАВОПОРУШЕННЯХ В УКРАЇНІ
ТА КОРОЛІВСТВІ ІСПАНІЇ**

Bielousova K. O.

*Postgraduate Student,
Kyiv University of Intellectual Property
and Law
of National University
“Odesa Law Academy”
Kyiv, Ukraine*

Белоусова К. О.

*аспірантка
Київський університет
інтелектуальної власності та права
Національного університету
«Одеська юридична академія»
м. Київ, Україна*

В Королівстві Іспанія питання притягнення до відповідальності платників податків унормовано Королівським указом «Про загальну процедуру застосування податкових штрафів» (зважаючи на особливості перекладу «Королівський